



# HIRMONDÓ-HIRLEVÉL

Kaszap István Alapítvány n.éves

Ingyenes 2004. decemberi különszám.VII.

## Tartalomjegyzék

- 1).Tájékoztató a 8 oldalon megjelenő újságunkról(Gál Ferenc írása)..... 1 old
- 2).Beszámolók és vélemények az alapítványi akcióról ,rendezvényekről ..... 1 "
- 2.1).Elindult valami szép,nemes dolog 1 "
- (Vágó Ernő Györgyné írása)
- 2.2).Lelelkinap a Pál Apostol iskolában 3 "
- (Verebes Péter írása)
- 3).**"Hit és erkölcs".Vallási rovat..... 4 "**
- 3.1).Az advent:Krisztus-várás..... 4 "
- 3.2).Aki után a föld epedett..... 4 "
- (Vágó Ernő Györgyné írásai)
- 3.3 és 3.4).Egyebek..... 4 "
- 4).Kulturális,szépirodalmi rovat ..... 5 "
- 4.1).Aktuális versek ..... 5 "
- 5).Diáksport Hírei.Sportrovat..... 7 "
- 6).Alapítványi hírek..... 8 "

### 1).Tájékoztató a 8 oldalon megjelenő újságunkról(Gál Ferenc írása)

Örömmel értesítjük újságunkat rendszeresen olvasó és azt a templomokban vagy közösségi Házakban kereső olvasóinkat arról,hogy sikeres pályázatunknak köszönhetően jelen számtól kezdve minden negyedéves újságunkat 8 oldalon fogjuk készíteni és megjelentetni.Ez egyúttal még azt is jelenti,hogy a dupla oldalszám mellett nagyobb példányszámban is készítettük újságunkat a nyomdában,így többet is fogunk tudni elhelyezni egy-egy forgalmazó helyünkön belőle.Ezzel reméljük,hogy a régi olvasók mellett több új olvasónkat is meg tudunk örvendeztetni ingyenes újságunkkal.

A Nemzeti Civil Alapprogram egyik pályázati kiírásának köszönhetően (NCA) támogatták 2004 év végétől 2005 év közepéig pályázati pénztámogatással újságunkat, lehetővé téve azt,hogy megnövekedett oldalszámmal és több példányban jelenhesen meg negyedéves újságunk.

A dupla oldalszám egyúttal azt is jelenti,hogy el tudunk indítani külön rovatokat az újságon belül, amihez kérjük megérő türelmüket első lépéseink megtételénél!Ugyanis változatlanul keressük azokat az olvasóinkat,akik hajlandóak újságunkban írni egyedi vagy sorozat cikkeket, vagy netán hajlandóak elvállalni egy-egy rovat önálló vezetését!

Ezért ismételten kérjük és felhívjuk azokat,akik szeretnék írásukat megjelentetni nálunk,hogy je-

lentkezzenek elképzeléseikkel székházunkban(1171,Rákoscsaba,Péceli út 220), ahol minden pénteken 15 - 17 óra között inspekciót tartunk "Szociális segélyszolgálat" néven.

Hála Istennek,már van 1 jelentkezőnk,Vágó Ernő Györgyné személyében,aki a vallási rovat vezetését vállalta el.Jelen újságunkban már első írással megörvendeztette újságunk szerkesztőit! Szeretnénk önálló új rovatot indítani kerület sportmozgalomáról és a diáksportról; a kerület kulturális híreiről,a szépirodalmi alkotások ismertetésével és a szép versek megjelenítésével; a híres emberek igazmondásainak közlésével; Kaszap Istvánról megjelenő írások és események ismertetésével; valamint újságunkban eddig is szereplő beszámolókkal az alapítványi akcióról és rendezvényekről; továbbra is megtartva az Alapítványi Híreket. Ugyanakkor néhány újsághirdetést is szívesen elhelyezünk a kerület vállalkozóitól a nyomdai költségek csökkentése érdekében! Reméljük,hogy olvasóink kedvezően fogadják új-já szerveződő lapunkat,ahol olvasói hozzászólásokat is elfogadunk és szívesen megjelentetünk a hozzánk eljuttatott írásokból.

Várjuk érdeklődő jelentkezésüket,véleményüket és javaslatukat! Tel:256-2249 (Gál Ferenc elnök)

### 2).Beszámolók és vélemények az alapítványi akcióról és rendezvényekről.

2004.október 16-án,szombaton 8,30-tól 13,30-ig tartott a Pál Apostol iskolában 190 fő részvételével megrendezett "lelkinap" Alapítványunk szervezésében.A lelkinap programja igen változatos élményt nyújtott minden résztvevőnek.Kocsis István tábori esperes plébános tartotta a két részes elmélkedést "Krisztus követése a mindennapokban" címmel,majd Strommel Pál tanúságtételét Szöllösi Anna éneke követte Karakas Zoltán lantkíséretével "Bús szívemnek nagy öröme" címmel előadott ósrégi Mária énekek dalszokorral.A program közben a résztvevők számára a testi táplálékot szendvicsek, sütemények,üdítő és kávé élvezete nyújtotta.

#### 2.1).Krisztus követése napjainkban.

(Vágó Ernő Györgyné írása)

Elindult valami szép,nemes dolog-amit folytatni kellene!

-*"A Szentlélek ajándéka volt ez a lelkinap!"*-mond-

ta az egyik résztvevő. -"Én ezt elteszem magamnak, és sokáig fogok élni belőle!"-mondta egy másik. -"Soha nem felejttem el!"- így egy harmadik. Szívbeli örömmel hallgattam azt is, aki így összegezte élményeit: -"Ez egy missziós nap volt!"- Ekkor már én sem tudtam hallgatni tovább: -"Milyen jó, hogy belátjuk: szükségünk van időnként ilyen belső misszióra!"-mondtam a többieknek. Mennyire igaza volt Kocsis István atyának: a vallásosság nem mindig azonos a kereszténységgel! Éppen kezdtem megdöbbenni, hogy ez hogy lehet? Hát akkor mivel azonos? Amikor máris érkezett a válasz: a kereszténység **személyes magatartás!** Ez nagyon megérintett. Ha csak ez az egyetlen mondat maradna meg bennem, továbbgondolásra-elmélkedésre: már megérte, hogy eljöttem a Kaszap István Alapítvány vezetőinek és aktív szervezőinek október 16-án tartott -rendezett lelkinapjára! Természetesen a jó keresztény nem élhet vasárnapi mise nélkül, vallásának gyakorlása nélkül... De ettől még nem lesz keresztény! Még attól sem, ha hétköznap is hallgat szentmisét, akkor sem ha napi áldozó! Sokoldalúan megvilágította ezt a vendéglődő tábori esperes plébános atya. Két részletben tartott előadásának címe is utal erre: "Krisztus követése a mindennapokban!"

Már a reggel 8,30-kor kezdődő szentmisén érződött: igazi lelkinap kezdődik ma! És valóban a Szentlélek ajándéka lett! Milyen jó, hogy sokan eljöttek! Nemcsak "Kaszaposok", jöttek a rákosligeti, a rákoscsabai és a kersztúri egyházközségből is szép számmal. Fiatalok, felnőttek "korábban született fiatalok", meg is telt velük a Pál Apostol iskola tágas aulája! Kocsis István atya bemutatkozó közvetlen szavai után megkezdődött a szentmise. A prédikáció már szinte előre jelezte a két-részből álló előadás lényegét. Ekkor hangzott el a már említett meghatározás arról, hogy mi is a kereszténység lényege, ki a jó keresztény, a jó tanítvány?

Ehhez az aranymondathoz -mely ekkor hangzott el- "**A vallásosság személyes magatartás!**"- ehhez kaptunk a nap folyamán pontos eligazítást, sőt életre szóló, életre váltható tájékoztatást. Természetesen az Evangélium tanítása alapján, abból idézve Jézus urunk egyik legszebb, legmélyebb gondolatsorát: "**Ti vagytok a világ világossága. A hegyre épült város el nem rejthető. És ha világosságot gyűjtanak, nem teszik véka alá, hanem tartóra, hogy világítson a ház lakójának. Így világítson világosságtok az emberek előtt, hogy lássák jótetteiteket és magasztalják mennyei Atyátokat!**" **Ti vagytok a föld sója. Ha a só ízét veszti, ugyan mivel sózzák meg!**"

Az idézetet Máté evangéliumában olvashatjuk a "Tanítványok feladata" c. fejezetből (Mt 5, 13-16). Ez volt a gerince, alaptémája egész napunknak. Kocsia atya, a maga katonás, egyenes stílusában, bizony fejünkre olvasta fentiekkel kapcsolatos hiányosságainkat Többször is kitért arra és hangsúlyozta, hogy **nem elég ha betartjuk az előírt vallásgyakorlatokat**- abból még-**ha** ezt **nem visszük át** -Jézus tanítását-**a gyakorlatba, mindennapi életünkbe, még nem vagyunk keresztények!** Egymás között szabad, lehet a hibákat kritikusan elmondani, de csak úgy, ha ezt **szeretettel tesszük!** Egyébként úgy kell egymást segíteni, megérteni (néha bizony elviselni), hogy a világ fiai azt mondhassák: "nézzétek, hogy szeretik egymást!" De nemcsak erre szól keresztényi küldetésünk, feladatunk. Mindenki iránt gyakorolni kell a Krisztusi szeretetet. (Ez ugye már sokkal nehezebb?) Itt megint kaptunk egy szép örökvényű feladatot azzal összefüggésben, hogy "Ti vagytok a föld sója". Kocsis atya gondolata: "*A só akkor tiszta, ha nem keveredik-nem ő hasonul a bűnben és tudatlanságban élőhöz, hanem fordítva: példája és szeretete egy más, tisztultabb életformát mutat fel.*" *Míg e sorokat írom és emlékezem, csaknem reménytelen vállalkozásnak tűnik teljességében és hitelesen visszaadni, amit ezen a délelőttön-ezen a félnapos lelkinapon-átéltünk. tanultunk, megértettünk...*

...amikor például a másik jézusi hasonlatot fejtegette Kocsis atya: azt, hogy **mi a világosság fiai (gyermekei) vagyunk-s ez a fényforrás**, ez a világosság -"**el nem rejthető**". Mi igazolja ezt? Hogy nemcsak hirdetjük a világosságot, hanem **igazoljuk is**. Mivel? **Jótetteinkkel**. Aztán még a kovász hasonlat is Jézustól: **egy** kis-valódi, példaadó-**közösség képes átjárni és átalakítani**-át-hatolni egy nagyobb tömeget- **mint kovász a lisztet!**

Amint újra végiggondolom mi mindent hallottunk, tanultunk, átéltünk és megértettünk ezen a napon egyre reménytelenebbnek érzem, hogy **mindent a maga teljességében visszaadhassak**. De talán kedvescsinálónak, izelítőnek lesz valamelyes hatása mégis, hiszen-reményünk szerint-és ez a kaszapos vezetőktől el is hangzott-folytatása lesz az ilyen mélyreható, gazdagító lelkinapnak, más-kor is, többször is lehet benne részünk...

Kicsit fájó szívvel fejezem be ezt a szerény kis tudósítást, sok más értékes gondolatot kihagyva Kocsis atya sokoldalú előadásából, hogy szóvá tehessem a program többi részét is.

Volt egy tanúságtétel. A rákosligeti egyházközség egyik tagja Strommel Pál mondta el, mit jelent életben a kereszténység, és ehhez milyen példát

kapott másoktól: szüleitől, tanáraitól, barátaitól. Az ő előadása is külön cikket érdemelne. Nagy örömmel, meghatottan hallgattuk a többgyermekes, de még fiatal családapa előadását. Volt befejezésül egy plusz ajándék: két művész régi Mária énekeket adott elő. Szöllösi Anna és Karakas Zoltán. Csodálatos volt és megható! Befejezésül a Boldogasszony Anyánk-at együtt énekeltük el önkéntelen, spontán módon a művészekkel, akik népi hangszereikkel kísérték önmagukat. Komoly férfiak is megkönnyeztek. S a befejezés: Szentatyánk évfordulójára emlékezve (26 éve Ő a pápánk) elénekeltük a pápai és a magyar himnuszt és az oly ritkán hallható Szózatot. A szervezésről külön kellene szólnom: a legteljesebb elismerés hangján azokról a szervezőkről és segítőkről, akik már az előző nap is az előkészületeken dolgoztak. Aznap is-jóval a 8 órai gyülekezés előtt-mindent tökéletesen előkészítettek (csodálatos vendéglátás a szünetben, szendvicsek, üdítők és kávé...). Minden tökéletes volt! Ezért hallottuk nagy örömmel azt a zárszót a Kaszap Alapítvány képviselőjétől Tompa Attilánétól, hogy úgy érzi, valami új, szép nemes és Istennek tetsző dolog kezdődött el ezen az október 16-i szombati napon, amely talán egy hagyományt indít el. Adj a Isten, hogy így legyen!

(Vágó Ernő Györgyné)

## 2.2). Lelkinap a Pál Apostol iskolában (Verebes Péter írása)

Kocsis István atyát sok zarándoktársammal együtt régóta ismerjük. Amikor hallottam a lelkinapról és megtudtam annak programját, -hogy Ő lesz az előadó, mégpedig egy napjainkban nagyon is aktuális címmel-tudtam, rajtam nem múlhat az, hogy ott legyek.

Szentmisével kezdődött. Az ő szentmiséi kicsit hosszabbak, mint amit megszoktunk, de ez nem baj, mivel tartalmas, jól kitöltött. Egyébként is szépen tud beszélni, prédikálni, olyanokat mond, ami megragadja a résztvevőt, rávilágítva a lényegre: hogyan kell a **Tanítást a mindennapokban megvalósítani**, -mindezeket sokszor keményen, szókimondva, minden kertelés nélkül. Végül is ez nem baj, sőt jó, mert így világos és így lehet jól érteni, eligazodni, látni.

De miről is volt szó? Megpróbálom az előadás lényegét visszaadni: *Nekünk gyakorló keresztényeknek az életünk egy tanúságtétel, vagyis fény kell hogy legyünk embertársaink számára!*

*A megismert igazságot-vagyis Jézust-nem szabad magunkba zárni, hanem tovább kell adni, ott ahol éppen vagyunk, vagyis először a család, majd a mindennapi környezetünk felé. Akár al-*

*kalmak, akár alkalmatlan-hangsúlyozta István atya szent Pál szavait és erősített meg bennünket ebben. Örömeink megosztása másokkal, dupla öröm. Jézus nem tilalomfákat jött állítani, hanem azt akarja, hogy életünk egyre bőségesebb és jobb legyen. A hegyi beszéd nyolc boldogsága is a tökéletességre segít. A Krisztusban megélt keresztény élet jobbá teszi az életet, az emberi létezés minőségét javítja. Gondoljunk arra a sok istentelenségre, kezdve a TV-től, ami körül vesz minket és próbál sodorni az árral. Következésképpen meg kell tanulnunk az árral szemben úszni. Mindenki felé kötelességünk van. Jézus a világ világossága, ha Őt követjük mi is azzá válunk. Ezt a világosságot kell továbbadnunk a világba. Ez csak úgy lehetséges, ha a Szentlélekkel együtt működünk, kérjük az Ő megvilágosító kegyelmét. Tudnunk kell azt, hogy Jézus úgy küld minket a világba, mint bárányokat a farkasok közé. Egy másik helyen azt mondja Jézus, *aki követni akar engem, vegye fel keresztjét és úgy kövessen!* Vagyis őt követni nem egy gyémántokkal kirakott úton lehetséges. De mégis a jézusi úton kell haladnunk a nehézségekkel harcolva, megküzdve és győzve az Ő ereje és segítsége által. Jézus mondta: **én vagyok az Út, az igazság és az Élet.** Nekünk kell az élet sójának lenni, ami ízesíti, jobbá teszi az életet, ugyanakkor a sónak marni kell a környezet közömbösségét. Krisztus követése egy személyes elkötelezettséget jelent ami jóval több, mint a népi hagyományokra épülő vallásosság. *Sugároznunk kell Jézust a világban!* Isten kegyelme az én kicsiny dolgaimmal is nagyot tesz, ugyanis Ő műveli általam. Egyfajta tanúságtétel az is, ha minél jobban próbálunk hasznára lenni a másoknak. A jó keresztény nem élhet főleg vasárnapi mise nélkül, nem azért megy, mert kötelező, hanem keresztény nagykorúságánál fogva egyfajta *igényként lép fel az, hogy misére menjen.* Innentől kezdve a hétköznapi szentmise már természetesnek mondható. Ugyanis a szentmise életünk legnagyobb értéke, ami csúcsa és foglalata a keresztény életnek, ahol *Krisztus misztériumának emlékezete és megjelenítése valósul meg!**

**Összegzésképpen** csak annyit: **először nekünk kell változnunk, hogy fény legyünk környezetünk számára.** Isten úgy tud minket megváltoztatni, ha mi ebben közreműködünk.

**Istennél mindég lehet újrakezdeni, ehhez kell a bűnbánat.** Végül az Isten által adott idő, lelkiismeretünk szerinti minél jobb kihasználása életünk legfontosabb célja!

(Verebes Péter)

### 3). "Hit és erkölcs". Vallási rovat.

Rovatvezető: Vágó Ernő Györgyné

#### 3.1). Az Advent: Krisztus-várás!

Sem rövidebben, sem méltóbban nem fogalmazhatnánk meg azt a karácsony előtti négy hetet, amely november 28-án kezdődik. Valóban Krisztusra várakozunk, az Ő születésére készülünk Advent első vasárnapjától!

A várakozásnak sokféle formája van -és mindegyik örömteli: külső, belső dolgaink rendezése; egy bizonyos belső csend megteremtése, amely békével tölti el szívünket és megóv attól, hogy behajszolódjunk a tennivalókba. Mert nagy a külvilági kísértés, hogy magával sodor a "konzum-karácsony" látványossága és szuggesztív ereje, a boltok, áruházak óriási kínálata... az anyagi erőnkön felüli költekezés vágya. Holott a szeretet ünnepe nem erről szól, hanem arról, hogy elsősorban szívünkben, lelkünkben készüljünk fel rá, amihez nagy segítséget nyújtanak a hajnali és esti szentmisék! A roraték! Istennek kezdeni és befejezni a napot! Milyen szép jelkép az adventi koszorú négy gyertyája! Homályúzó lángja fényt, meleget áraszt, s arra int, hogy kövessük a példát: bennünk is növekedjék hétről-hétre a világosság a fény, s adjuk tovább, sugározzuk szét környezetünkben. Minél többet adunk át, annál többet kapunk... ez így működik, megtapasztalhatjuk!

Milyen szépen ír erről az adventi lelki gazdagságról Prohászka Ottokár, a múlt század kiemelkedő egyházi egyénisége, szentéletű püspöke:  
*"-Az élet vágyával, a szebb, teljesebb, mélyebb élet vágyával közeledem az Úrhoz! Folyton keresem, s folyton várom. Az ember a lelki élet bármely fokán álljon, várja mindig a jobb, a mélyebb életet; mélyebbet a hitben, az Istennel való érintkezésben, s a jobbat, a szív, s a lélek harmóniájában."*

Méltó adventi program, törekedjünk megvalósítására!

#### 3.2). Aki után a föld epedett....

Közénk született! Mindenben hasonló lett hozzánk, a bűnt kivéve: az emberarcú Isten, Jézus Krisztus! Fel tudjuk ezt fogni? Ésszel lehetetlen. Csakis a hit kegyelmével! Csupán annyit kell tennünk, hogy kérjük és imádkozunk: *"Uram, segíts hitetlenségemen!"* Aki ezt elnyeri, már nem tud úgy élni, mint azelőtt. Aki a hit fényénél meglátja, szívével érzékeli, lelkében megtapasztalja Isten végtelen szeretetét, annak átalakul az élete. Megváltozik, megnemesedik a természete: képes lesz a megbocsátásra, az együttérzésre, a magáról megfeledkező, önzetlen segítségnyújtásra... egy szóval: az áldozatos, a szolgáló szeretetre!

A karácsony az Isten-és emberszeretet ünnepe. Csak el ne rontsuk! Csak bele ne fulladjunk a külsőségekbe! Agyonhajszoltságba! Ajándék-licitálásba. Nem az számít, hogy mennyire értékes amit szentestén a fenyőfa alá teszünk, hanem az, milyen lélekkel adjuk át! Hogy van-e a szívünkben élő, valódi szeretet a megajándékozott iránt.

A Mennyei Atyát is ünnepeljük karácsony napjain. Azt, hogy úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta nekünk. Megváltásunkra. Hogy már itt a földön béke és öröm legyen a szívünkben. Akik szent karácsony ünnepén ezt valóban átérzik és tovább sugározzák: bármilyen életkörülmények között is képesek a bensőséges, örömteli ünneplésre. A legszebben a családban élők érezhetik ezt át. Azok, akik egész évben-és egész életükben-egymásért élnek. De sok példa van arra, hogy az egyedül maradt emberek is képesek maguk körül megteremteni a harmóniát, a lelki békességet. A nehézsorsúak, ha nem merülnek el az önsajnálatban, ha megkeresik környezetükben azokat, akik szintén egyedül élnek és talán náluk is rosszabb helyzetűek, -ha szeretettel fordulnak feléjük-, akkor már megszületik lelkükben a boldogító szeretet. És ahol szeretet van, ott az Isten is! Ezért született közénk, ezért maradt velünk. Engedjük be szívünkbe és maradjunk Vele! Nemcsak karácsonykor!

A Kaszap István Alapítvány kuratóriuma nevében áldott, boldog, békés, szeretettel teljes karácsonyi ünnepeket kívánunk minden kedves olvasónknak! Kívánjuk, hogy elsősorban a családon belül, másodsorban környezetünkben a szeretet vezérelje minden léptünket és cselekedetünket. A hit világa világosítson és töltsön el bennünket a szeretet lángjával, hogy tudjuk továbbadni családtagjainknak és környezetünknek a szeretet rózsáit és tudjuk el is fogadni azokat másoktól. A jászolban fekvő kis Jézus és az Őt átölelve tartó Szűz Anya boldogsága és öröme töltsön el Mindnyájunkat, és ez a szívöröm legyen a vezérelvünk az elkövetkező 2005. évben. Ehhez kívánunk erőt, egészséget és boldog új esztendőt Mindenkinék!

#### 3.3). Tíz törvény a lelkinyugalom eléréséhez

1. Ma megkísérlem úgy átélni a napot, hogy nem akarom egyszerre megoldani életem összes problémáját.
2. Ma igen nagy figyelmet fordítok a fellépésemre; senkit sem bírállok, ...sőt arra sem törekszem, hogy másokat helyreigazítsak vagy kijavítsak... csak magamat.

3. Ma boldog leszek abban a tudatban, hogy boldogságra születtem...nemcsak a másvilági, hanem evilági boldogságra is.
4. Ma alkalmazkodom a körülményekhez anélkül, hogy megkivánnám: a körülmények alkalmazkodjanak az én kívánságaimhoz.
5. Ma tíz percet szánok az időből egy jó olvasmányra; amint a táplálék a testi élethez, a jó olvasmány a lelki élethez szükséges.
6. Ma elvégzem a napi jótettet, és senkinek sem dicsekszem vele.
7. Ma olyasmit teszem, amihez semmi kedvem sincsen; ha gondolataimban sértődöttnék érzem magam, gondoskodom róla, hogy senki se vegye észre.
8. Ma új, részletes programot állítok össze. Talán nem ragaszkodom hozzá pontosan, de megfogalmazom. És két rossztól tartózkodom: a hajszától és a határozatlanságtól.
9. Szilárdan hiszek-akkor is, ha a tények az ellenkezőjét mutatják- abban, hogy az isteni Gondviselés úgy törődik velem, mintha egyedül volnék a világon.
10. Ma nem félek, és különösen örülök mindennek, ami szép, és hiszek a jóságban. Nekem adott meg, hogy tizenkét órán át jót tegyek.

(Goldog XXIII: János pápa)

### 3.4) Assisi Szent Ferenc imája

Uram, tégy engem békéd eszközévé,  
Hogy szeressek ott, ahol gyűlölnék,  
Hogy összekössek ott, ahol széthúzás van,  
Hogy reménységet keltsék, ahol kétségbeesés kínoz,  
Hogy fényt gyűjtsak, ahol sötétség uralkodik,  
Hogy örömet hozzak oda, ahol gond tanyázik.  
Ó, Uram, segíts meg, hogy törekedjek  
Nem arra, hogy megvigasztaljanak,  
hanem arra, hogy én vigasztaljak,  
Nem arra, hogy megértsenek,  
Nem arra, hogy szeressenek,  
hanem, hogy én szeressek.  
Mert aki így ad, az kapni fog,  
Aki elveszíti magát, az talál,  
Aki megbocsát, annak megbocsátanak,  
Aki meghal, az fölébred az örök életre!

## 4. Kultúrális-szépirodalmi rovat

### 4.1). Aktuális versek

#### Hiszek hitetlenül Istenben (Ady Endre verse)

Hiszek hitetlenül Istenben,  
mert hinni akarok,  
mert sohse volt még úgy rászorulva  
sem élő, sem halott.

Szinte ömölnek tört szívemből  
a keserű igék,  
melyek tavaly még holtak voltak,  
cifrázott semmisség.

Most minden-minden imává vált,  
most minden egy husáng,  
mely veri szívem, testem, lelkem  
s mely kegyes szomjúság.

Szépség, tisztaság és igazság,  
lekacagott szavak,  
Óh, bár haltam volna meg akkor,  
ha lekacagtalak.

Szüzesség, jóság, bölcs derékség,  
oh, jaj, be kelletek.  
Hiszek Krisztusban, Krisztust várok,  
Beteg vagyok, beteg.

Meg-megállok, mint alvajáró  
s eszmélni akarok  
s szent káprázatokban előttem  
Száz titok kavarog.

Minden titok e nagy világon  
s az Isten is, ha van  
és én vagyok a titkok titka,  
szegény hajszolt magam.

Isten, Krisztus, Erény és sorban  
minden mit áhítok.  
S mért áhítok? - ez magamnál is  
oh, jaj nagyobb titok.

#### Imakönyvem (Reviczky Gyula verse)

Aranykötésű imakönyvet  
hagyott rám örökül anyám.  
Kis Jézus ingben glóriában  
van a könyv első oldalán.  
Sok év előtt egyik sarokba  
beírta jó anyám nevét,  
lehajtom a betűkre főmet,  
hogy fölidézzem szellemét.

Nekem úgy tetszik, hogy csak egyszer,  
fehér ruhában látom őt.  
Tavasz volt ép', a kedves akác  
virágzott a ház előtt.  
A lemenő nap fénysugara  
reszketett ajkán, zárt szemén.  
Apám ott állt a ravatalnál  
és velem együtt sirt szegény.

Hogy elmosódtak a betűk! Mily  
sárgák s kopottak a lapok!

Rég volt, midőn ez imakönyvből  
még az anyám imádkozott.  
Kék selyemszállal összekötve  
van itt hajambul egy kevés,  
aranyos fürtjeimhez akkor  
nem illett még a szenvedés.

Irott imádság töredéke  
mellett van az anyám haja,  
emitt egy szentnek vézna képe  
s egy régi halvány Mária.  
Elnézem... Éppen így viselt meg  
a sors azóta engemet.  
Sokszor szeretnék sírni, hogyha  
nem szégyelném a könnyeket.

Az Úr imádságát ütöm fel  
- kísérom a nehéz úton -  
s vigasztalást vegyít a kínhoz  
a Te imád - oh Jézusom!  
Imádság kell a szenvedőnek,  
akit a sors árván hagyott.  
Úristen, én nem zúgolódom:  
Legyen a Te akaratod!

Föl nem panaszlom a világnak,  
csak szellemednek jó anyám,  
milyen kopár volt ifjúságom  
s mennyi bánat szállt reám.  
Türtem, reméltem, megalázva  
idegenek közt éltem én.  
De azt a régi imakönyvet  
s emléked szentül őrizém.

-----  
**A napkeleti bölcsek** (Sík Sándor verse)

Ama csillag után.

A holdsugaras hideg éjszakán,  
Mint egy fehérítő, csendes álom,  
úgy vonult el a komoly karaván.  
És elől ment a három.

A sziklás mogorván és kopáran  
feküdt el lábaik alatt.  
Méltóságos sora a száz tevének  
a harmaton haikan haladt.  
És mintha fehér árnyak lengenének,  
úgy vonult végig a fehér sereg  
a völgyön, ahol nem nőttek virágok,  
s a városon, ahol az emberek  
nem virrasztottak és nem énekeltek.  
S ahol nem látta őket senki sem.

És így suhant el csendesen  
életre éledt vágya Napkeletnek

az ezredéves éjszakán.

Ama csillag után.

-----  
**Újévi reménykedés** (Sík Sándor verse)

Hóval jöttél, fiatal esztendő,  
Csupa fehér vagy, szép-, jóra kelendő.  
Napos és fehér, -ó ha az is volnál,  
Naposabb, fehérebb a fekete ónál!

Szép hó, fényes, hűvös és metsző,  
(az üdvös értelem rokonának tetsző)  
jó melegítő, tiszta fehérség,  
Borítsd be a rossz föld keserű kérégt!

Borisd be, borítsd be, burkold el, öleld meg,  
holt eleven szíve hátha fölenged.  
Kripta-ürén a kifagyott mélynek  
hátha még pihegő magok is élnek.

Hisz felszakad egyszer a becstelen tél is!  
Vérben és mocsokban ha százszor vetél is,  
egyszer csak, mégiscsak megjön a jövő.  
Hátha te lennél az, fiatal esztendő?

Hátha te lennél az, aki elbontod  
fejünk felől a fekete boltot,  
butaság fellegei gátját,  
s eget érhet újra az imádság.

Kiálts, ne hallgass, igazak imája,  
hallja az Isten, hallja, kívánja!  
Viszalengő hózivatar, pelyhezd az égre,  
zizegjed, zúgjad: szeretet, béke!

Nektek is, népek gyilkosai, balgák,  
kiérzi az Isten szívetek hangját.  
Amit kimondani magatok se mertek,  
A szegény nyomorult vacogó lelket.

Bélpoklos hazugság üvöltésén által  
a póre szív az, mit az Isten áthall:  
"Ment meg, ó ments meg magunktól minket,  
s átkozott magunktól szegény minket!"

Ó hallom, hallom az ember hangját,  
élők és hullák sírják, sikongják:  
"Kit ember-okosság beteg ördöggé tett,  
Mentsd meg önmagától az emberiséget!"

Fekete földön újévi fehérség:  
zsibbadt szívünkben csecsemő reménység.  
Isten, éveket, szíveket teremtő,  
Teremtsen újjá ez az új esztendő!

-----



## 5).Diáksport hírei. Sportrovat.

### 5.1).Beszámoló a kerületi az asztalitenisz diáksportról.

A hagyományos október 23-i ünnepi asztalitenisz versenyt az idén is meghirdette az Önkormányzat sportosztálya a kerület újságjában a "Hírhozó"-ban. Eszerint a felnőtt férfiak és nők versenyén kívül a fiúk és lányok versenye is meghirdetésre került. A verseny reggelén 9 óráig lehetett jelentkezni a verseny színhelyén a Zrínyi u.-i iskola aulájában a versenyszervezőknél.

Alapítványunk negyedéves újsága előző számában szintén meghirdette a versenyt a diákok részére. Első alkalommal került meghirdetésre a Kaszap István emlék-vándorkupa a 7 és 15 év közötti fiúk részére.

A hagyományosnak mondható versenyre szép számban jelentkeztek úgy a felnőttek, mint a diákok. A felnőtt nők versenyére 6-an, a férfiak versenyére 15-en jelentkeztek. A nők versenyében Lajos Tiborné lett az első, második Ródé Magda, harmadik Horváth Helga lett. A férfiak versenyében 3-szor öt fős csoportküzdelmek után a csoportok első három helyezette körmérkőzésen döntötte el az elsőséget. Első lett veretlenül **Novotni Csaba**, második **Pengő István** lett 1gy és 1 vereséggel, harmadik **Fail György** lett 2 vereséggel.

A diákok versenyében két korcsoporton belül dönt el a verseny. A fiúk versenyén (7-12 éves) 4-en küzdöttek az elsőségért. Első lett **Páles Péter** veretlenül, második lett **Pécsi Gábor** 2 győzelem és 1 vereséggel, harmadik lett **Hámori György** 1 győzelem és 2 vereséggel. Az ifjúsági korosztályú fiúk (13 - 15 éves) versenyére 11 fő jelentkezett, akik 2 csoportba osztva versenyeztek. Az első csoport győztese **Kulcsár Zoltán**, a második csoporté **Erdélyi András** lett. A két második helyezett bevonásával rendezett összecsapások során első lett **Kulcsár Zoltán** veretlenül, második lett **Erdélyi András** és a két harmadik helyezett **Gáspár Róbert** és **Lengyel Tamás** lett. Ezután került sor a Kaszap István vándorkupa versenyre, ahol a fiúk versenyén első helyezést szerzett **Páles Péter** és az ifjúsági korcsoport két első helyezette **Gáspár Róbert** és **Erdélyi András** vett részt. A hármas körmérkőzés végeredményeként első lett és kupagyőztes veretlenül **Kulcsár Zoltán**, második lett hatalmas küzdelemben **Erdélyi András**, míg harmadik lett **Páles Péter**. A kupagyőztes megkapta a vándorkupa kicsinyített mását, a vándorkupát az Alapítvány jótékonyági bálján, február 5-én veheti át

ünnepélyes keretek között. A vándorkupát, ahová a győztes nevét és a verseny időpontját is bevéssük a következő versenyig, 2005. március 15-ig a győztes örzi és hozza magával a márciusi versenyre. Öt-szöri győzelem esetén kerül a kupa véglegesen a kupagyőztes tulajdonába!

Reméljük, hogy ez a kezdeményezés felkelti a kerületi diákok érdeklődését és egyre többen jelentkeznek a kupáért indított kerületi asztalitenisz diákversenyekre, ahol a kupa mellett az Alapítvány Kaszap emlékérmeket és okleveleket is kioszt az első három helyezettnek.

### 5.2).Diák olimpiai asztalitenisz verseny

A kerületi Önkormányzat Sportcsoportja minden évben november hónapban diák olimpiai versenyt rendez a kerületi iskolák számára két korosztályban, külön a fiúknak és külön a lányoknak. Sajnos ebben az évben ez a szép hagyománnyal bíró verseny kudarcba fulladt, hiszen csupán csak a fiúk versenyére jött el négy diák, ezek is a diákklub edzéseire jöttek. Így ezen a versenyen is első helyezést szerzett **Erdélyi András**, második lett **Lengyel Tamás**. Másnap a lányok versenyére senki sem jött el! Feltétlenül szükség lenne az iskolák felé más értesítési formát választani a Sportosztálynak, ha ezt a szép hagyománnyal bíró versenysorozat meg akarja tartani a kerületben működő iskolák diákjai számára.

### 5.3).Tájékoztató a diákklub működéséről

Alapítványunk megalakulása után rögtön el kezdett foglalkozni az asztalitenisz sportot kedvelő kerületi diákokkal. Az eltelt 13 év alatt sok ügyes és tehetséges játékos került ki közülük, akik már a felnőtt versenyeken vitézkednek, ill. asztalitenisz csapatokban játszanak és rendszeresen versenyeznek is.

A heti egy alkalommal tartott edzéseken a Zrínyi u.-i iskola aulájában ebben az évben is átlagosan 10 - 14 gyermek vett részt

Az edzéseket minden csütörtökön 15 - 17 óra között tartjuk 12 éves korig bezáróan fiúknak és lányoknak egyaránt. Azok a tehetséges gyermekek, akik kinőnek ebből a korosztályból, ugyanítt a Zrínyi u.-i iskolában működő, kerületi csapatokkal is rendelkező Rákosmente Asztalitenisz Egyesületnél járhatnak edzésre. Az edzésekre havi 300 Ft tagdíj ellenében asztalokat, labdákat, hálókat biztosítunk a jelentkező gyermekeknek, akiknek csupán az ütőt és sportfelszerelést kell magukkal hozni az edzésre.

**Minden diákot 12 éves korig szeretettel várunk csütörtökönként a Zrínyi u.-i iskola aulájában tartott asztalitenisz edzésekre!**



Kaszap István  
(1916-1935)

Dunántúli tornász-  
bajnok és cserkész-  
vezető, aki szüleit  
és osztálytársait  
szerető és segítő  
életével tünt ki már  
korán. Szűz Mária  
és Isten szeretete a  
jezsuita szerzetes-  
rend felé irányította  
érettségi után.  
Rendújonként e-  
gész testét ellepő

gennyes sebek miatt sokat szenvedett, amit nagy lel-  
kierővel viselt. Életének 20-ik évében, halálos ágyán,  
amikor beszélni már nem tudott levélben köszönt el  
szeretteitől. A hozzá imádkozók csodás gyógyulásai  
és a kért támogatások teljesítése alapján kezdte  
feldolgozni az egyház a jelenleg Rómában levő bol-  
doggá avatási periratát. Boldoggáavatása már csak a  
pápa jóváhagyásától függ.

#### 6). Alapítványi Hírek és események

-Az idei év utolsó negyedében több alapítvá-  
nyi rendezvényről és eseményről tudunk beszám-  
olni. Így október 16-án, szombaton közel 200  
résztevével tartottuk meg első alkalommal **"lel-  
ki-napunkat"** a Pál Apostol iskola aulájában. A  
lelkinap előadója Kocsis István tábori esperes  
plébános volt, aki újságunkban ismertetett mon-  
danivalójával magával ragadta a megjelenteket.  
Mindenki által megfogalmazódott az az igény,  
hogy ezt a rendezvényt évente egyszer legalább  
meg kell tartani, mivel szükség van ilyen lelkiél-  
ményt nyújtó eseményre.

-Ugyancsak túl vagyunk egy másik, első alkalom-  
mal rendezett akciós rendezvényen, a kerületi cu-  
korbetegek és mozgássérültek részére rendezett  
**"szeretetvendégség"**-en. Az idei évben si-  
került pályázati pénzt nyerni a Főváros Civil Szer-  
vezetek és Társadalmi Kapcsolatok Bizottságá-  
tól 140.000 Ft összegben, amiből sikerült meg-  
rendezni egy kis műsorral vegyített vendéglá-  
tást. Rendezvényünkre meghívtuk és eljött kerü-  
letünk polgármestere dr Hoffmann Attila, alpol-  
gármestere Barna Andor, a Szociális Bizottság  
elnöke Derzcbach Istvánné és a Testület képvise-  
letében Alexa Győző is. Vendégeink a vendég-  
könyvünkbe beírtak szerint igen jó és évenkénti  
ismétlésre alkalmas kezdeményezésnek tartot-  
ták ezt a találkozót, ahol a résztvevők kellemes  
két órát töltöttek el szendvics, torta és üdítő elfo-  
gyasztása közben folytatott egymás közötti be-  
szélgetéssel is. A találkozó végén a megjelent  
közel 100 egyesületi tagot fejenként még 1.000  
Ft-os élelmiszerutalvánnyal is megleptük, amit a

közeli karácsonyi ünnepek ünnepi étkezésé-  
hez tud majd mindenki felhasználni.

Az igen jó hangulatú és kellemesen eltöltött talál-  
kozás résztvevői is azzal búcsúztak egymástól  
**"viszont látásra a jövő évben is!"**

-Az ezévi rendezvények közül december 5-én,  
vasárnap rendezzük a **"műsoros Mikulás dé-  
lután"**t, ahová ismét 270 gyermeket hívtunk  
meg a szereplő óvodásokkal és iskolásokkal  
együtt. A 16 órakor kezdődő rendezvényen-re-  
mélhetően telt ház előtt-fellép az országban és a  
határokon túl is ismert **"Csillagszem Gyermek-  
táncegyüttes"** és **Fehér Gábor(Lui)bűvész is**, va-  
lamint két-két óvoda és iskola gyermekei szere-  
pelnek a másfél órás műsorban. A műsor után a  
Mikulás és 3 krampusz osztja ki az előre elkészí-  
tett közel 300 ajándék-, és Mikulás csomagot a  
meghívott-, a vendégművészeknek és a szereplő  
gyermekeknek. A következő számunkban részle-  
tesen beszámolunk erről a rendezvényünkről is!

-Az új esztendő első rendezvényét, az immár ha-  
gyományos, jótékonyági, farsangi műsoros bá-  
lunkat 2005 február 5-én, szombaton rendezzük  
a Dózsa Művelődési Házban. A műsor várható  
kezdése 17,30 lesz a tervezett műsor és a mű-  
sor közben ismét kiosztásra kerülő Kaszap Ist-  
ván emlékérem és díszoklevél, valamint az októ-  
beri diákversenyen elnyert vándorkupa ünnepé-  
lyes átadása miatt is. Belépőjegyek december 20  
után elővételben kaphatóak ill. megrendelhetőek  
3.000 Ft-os áron Gál Ferencnél (258-2249) és  
Hinka Lászlónénál (258-3338) és Kerekes Sán-  
dornénál a keresztúri mezőgazdasági szakkol-  
ban a piacnál. Asztaltársaságok részére ismét jó  
elhelyezéssel várjuk a rendeléseket!

-Mint ahogy újságunk elején ezt megemlítettük,  
várjuk a hirdetések igénylő vállalatok és vállalko-  
zók jelentkezését, hogy az utolsó előtti oldalon a  
hirdetéseket megjelentethessük! Tekintettel arra,  
hogy **újságunkat ingyenesen terjesztjük**, ezért  
van szükség a nyomdai megjelenési költség egy  
részének átvállalására. A hirdetési árak:

3 cm széles félrész..	3.000 Ft
5 " " "	4.000 Ft
7 " " "	5.000 Ft
10 " " "	6.000 Ft

lapszámonként!

Várjuk megkeresésüket levélben (levelezési cím:  
1171, Vannay u.6), vagy személyesen pénteken  
ként 15 - 17 óra között székházunkban!

**Kiadó: KASZAP ISTVÁN ALAPITVÁNY**

**Székház: 1171, Rákoscsaba, Péceli út 220**

**Telefon: 256-2249, vagy 06-20-9191 081**

**Felelős szerk: Gál Ferenc és Tompa Attiláné képvis.**

**Adószám: 19652502 - 1 - 42**

**Folyószámlaszám: 11717009- 20018281**

**Készült a Panax Nyomdában 800 példányban!**